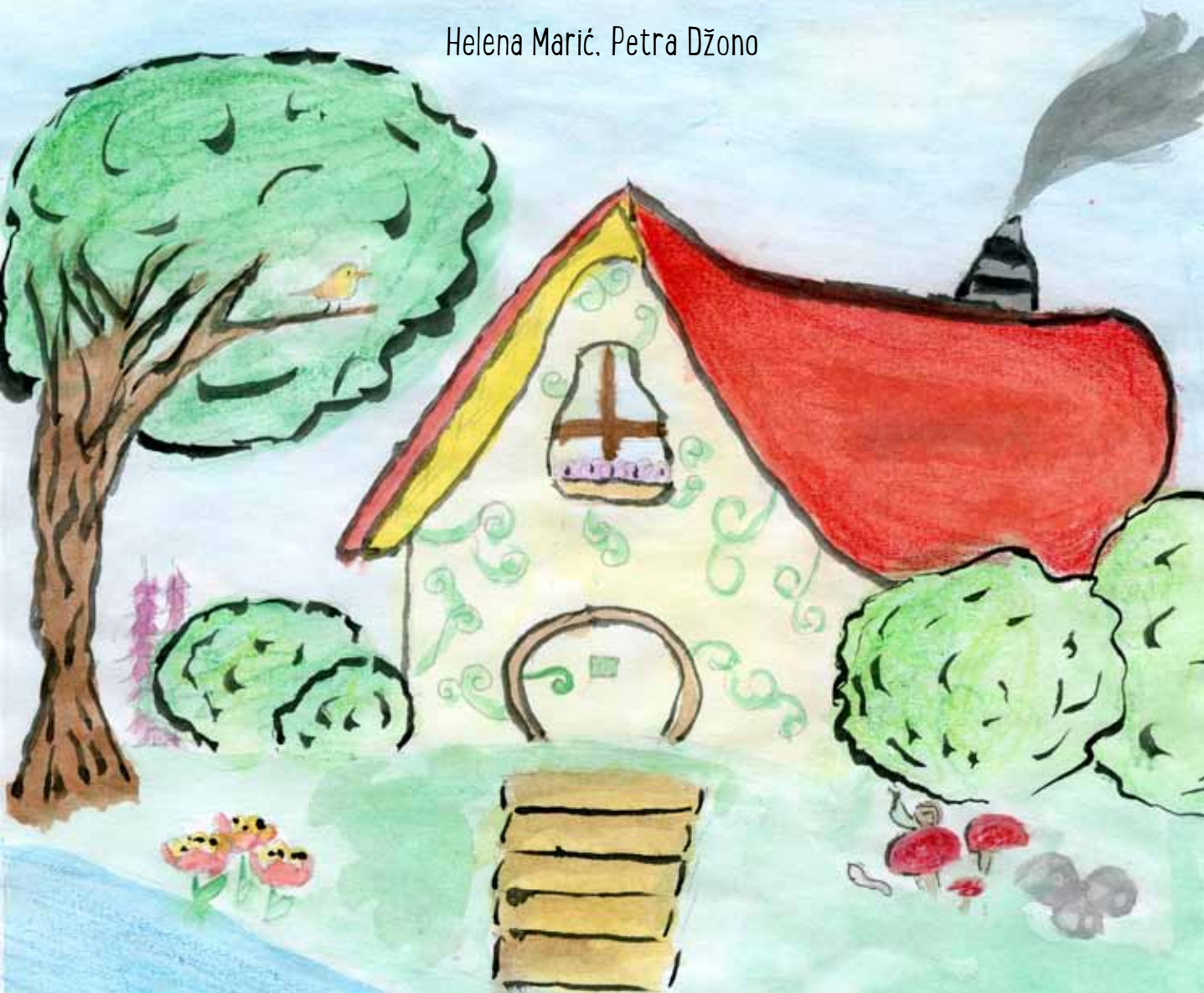

Helena Marić, Petra Džono

Mudri patuljci

Mudri patuljci

Helena Marić, Petra Džono

Mlini, 2017.

Nakladnik

Osnovna škola Župa dubrovačka
Put dr. Ante Starčevića 84, Mlini, 20207
tel: +385 20 486-258, fax: +385 20 486-928
e-mail: ured@os-zupa-dubrovacka.skole.hr

Za nakladnika

Anton Jurkić, ravnatelj

Uredništvo

Asija Kursar, Sandra Židan, Ivana Lujak,
Tanja Galjuf, Jozefina Domazet Delić

Ilustracije "Bobo, patuljci i čudesni izumi"

Helena Marić

Ilustracije "Mudri patuljak"

Kate Miloslavić

Grafičko oblikovanje

Dizajnerski studio m&m, Dubrovnik

Tisak

Kerschoffset, Zagreb

Tiskano u ožujku 2017.

ISBN 978-953-59457-1-0

CIP zapis dostupan u računalnom Skupnom katalogu hrvatskih knjižnica pod brojem 570314122

Helena Marić

Bobo, patuljci i čudesni izumi

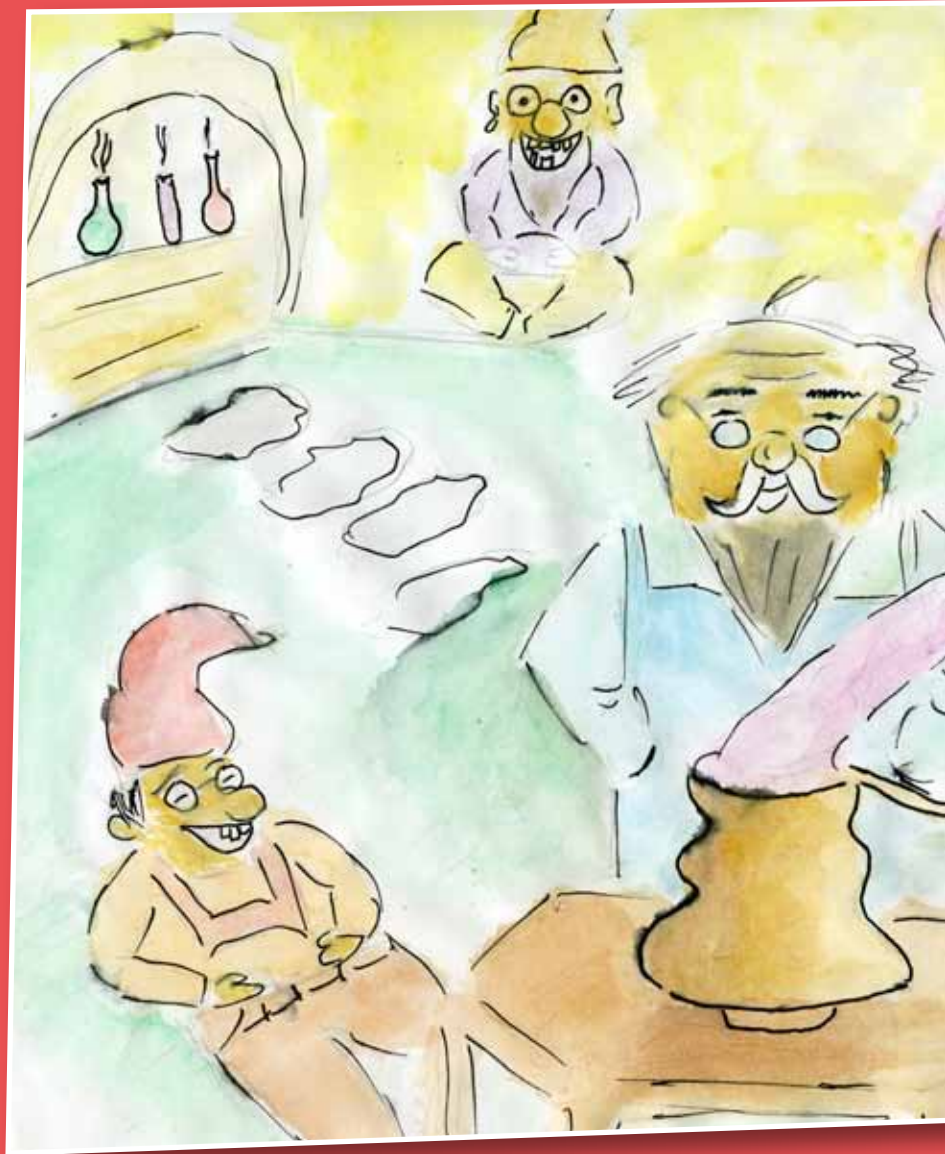
U dalekom selu Lupilu živio je div Bobo sa svojim malenim prijateljima- patuljcima. Oni su se njemu uvijek divili jer je tako visok i jer može ubrati najslasniju jabuku s najviših grana i jer može sagraditi najvišu kuću i jer uvijek ima pravo, a ponajviše su mu se divili jer je bio znanstvenik.

Oni nikada nisu upoznali nijednog znanstvenika osim Boba. Bobo je bio pomalo čudan, kao i svi znanstvenici.

Uvijek je smišljao i gradio najsmješnije i najkreativnije izume kao onaj prije par mjeseci-smjehoprah. Patuljci se još nisu oporavili od smijeha. Toliko su se smijali da se cijela Zemlja tresla. Ili onaj stroj za čokolade – pravio je najukusnije i najčudnije čokolade.

Prije tjedan dana patuljčić Žutko-Ljutko prigovorio je da oni ne mogu sve što može i Bobo te da to nije pravedno, a pošto je Bobo znanstvenik, neka napravi čarobni napitak za rast! „Dobro, hoću!” rekao je Bobo. Već tjedan dana jadni Bobo se muči i muči oko napitka, ali nikako da ga stvori. Patuljci su mislili da će, ako narastu veliki kao Bobo, postati pametniji i moći sve što može i Bobo.

Tako jednog dana Bobo smisli kako da prevari patuljke jer nikako nije mogao napraviti čarobni napitak za rast. Došao je on pred patuljke i rekao: „Evo napitka!“ Na to su se svi počeli gurati prema napitku i veseliti. Bobo im reče: „Svatko će dobiti gutljaj, ali napitak neće odmah djelovati. Treba proći pet dana da proradi!“

Patuljci su popili jednu malu količinu i već su sutra počeli kucati Bobu na njegova vrata. Govorili su: „Bobo, dođi, dođi!!!“ I Bobo je došao. Vidio je mnoge prekrasne izume ispred svojih vrata. Sve su to stvorili patuljci! On je bio ponosan na patuljke, ali i na sebe jer je njegov plan djelovao.

Patuljci su bili veseli i zahvalni te su počeli grliti Boba i zahvaljivati mu, a on im nato reče: „Polako, polako! Nisam ja ništa napravio! Ovi izumi su vaših ruku i vaših mozgova djelo!” Patuljci su bili zbunjeni. Nisu znali što Bobo govori. On im tada objasni: „Znate, ja nisam uspio napraviti napitak za rast pa sam vas malo prevario! Vi ste popili običnu vodu umjesto napitka! To dokazuje da vi možete sve što i ja i da vrijedite kao i ja. Sami ste sve ovo stvorili!” Bobo je pokazivao na izume koji su oduzimali dah.

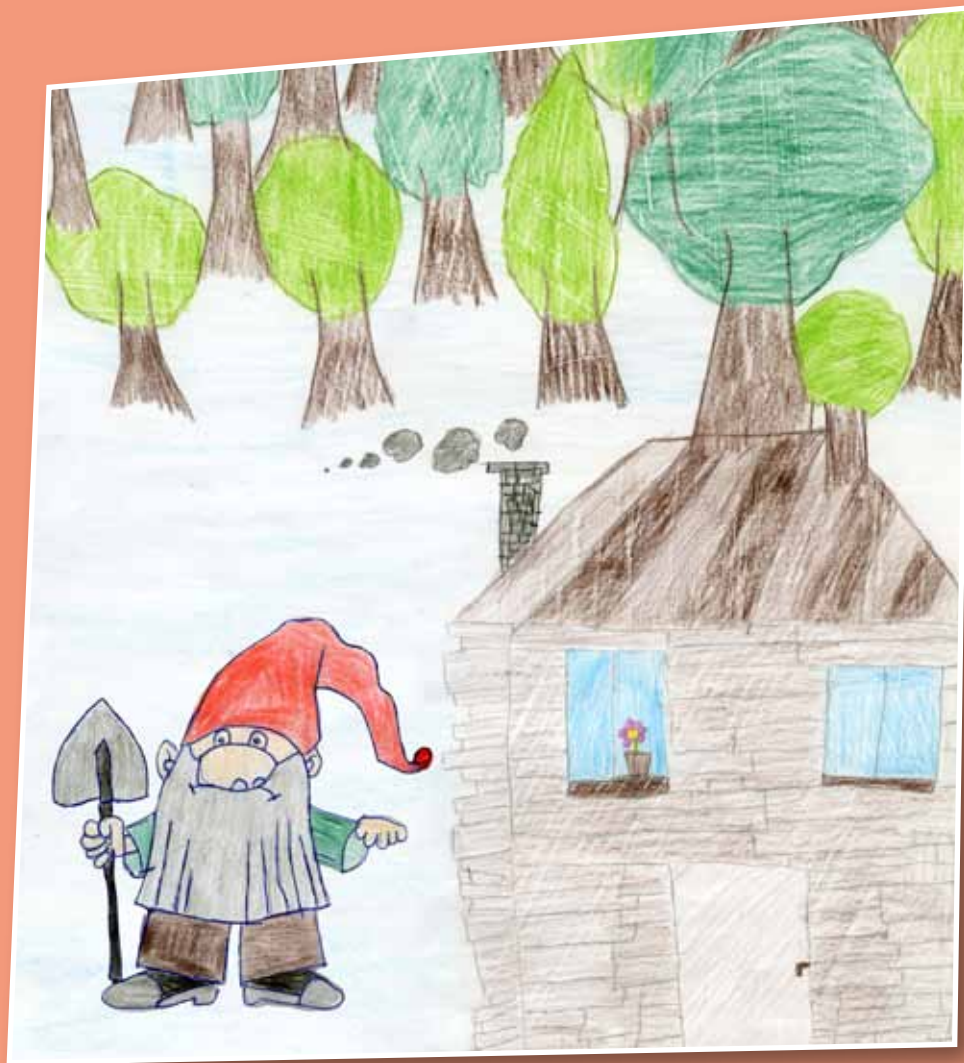
Ako vas zanima što se kasnije dogodilo, mogu vam samo reći da su patuljci sada s Bobom u tvornici najčudesnijih izuma.

KRAJ

Petra Džono

Mudri patuljak

Bio jednom jedan patuljak. Živio je na kraju šume u jednoj kolibi. Bio je jako usamljen. Nije imao ni ženu ni djecu. Cijele dane samo bi obrađivao njive. Jednog dana dosadio mu je njegov usamljeni život. Htio je pustolovinu.

Tako se uputio u Grad Čuda. Htio je što prije doći pa je krenuo kroz šumu jer je Grad Čuda bio na drugoj strani šume. Šuma je bila mračna i zastrašujuća. No patuljak je hodao i hodao. I kad više nije mogao ni korak dalje, sjeo je ispod hrasta i zaspao.

Probudio se okružen malim životinjama. Jedna vjeverica mu je prišla i potužila se kako je veliki medvjed Mordu zarobio njihovog dobrog kralja i sada on vlada šumom i tjera sve životinje u šumi da mu skupljaju hranu, a ako ne skupe koliko želi, bit će pojedeni. Vjeverica je tvrdila da im on može pomoći. Patuljak je bio začuđen i pitao se kako će on mali patuljak pobijediti velikog medvjeda. No, vjeverica je imala plan.

Kada je bilo vrijeme da sve životinje u šumi donesu svoju hranu, patuljak je pošao s njima. Došao je pred kralja, naklonio se i rekao: „Veličanstveni kralju, ja patuljak s kraja šume prođoh sva čuda kako bih mogao služiti vama. Dopustite mi tu čast.“ Kralj je pristao.

Naredio mu je da mu pospremi njegovu špilju.

Kada je završio, patuljak je sjeo u kut špilje i počeo jesti orahe koje mu je vjeverica dala. Lomio ih je i jeo. Što je kralju privuklo pozornost. I on je htio jesti orahe. Patuljak mu pruži jedan neoguljeni orah. Kada je kralj zagrizao orah, svi su mu se zubi slomili.

Ljut i bijesan kralj se lagano približavao patuljku. Patuljak zamoli kralja za oprost, a za ispriku će mu svirati violinu. Kralj pristane. Patuljak je prekrasno svirao što je dalo kralju želju da i on zaszvira.

Patuljak je objasnio kralju da prvo mora odrezati kandže kako bi mogao svirati. Kralj pristane. Kada su mu kandže postale tupe, patuljak odluči naučiti kralja svirati. Naravno, kralj nije dobro svirao, ali on je mislio da je izvrstan u tome.

Dok se kralj zabavljao, životinjice su oslobodile svog dobrog kralja.

Kada je dobri kralj bio slobodan, odmah je krenuo u borbu sa zlim kraljem Morduom. Borba je bila pomalo nepravедna: snažni kralj borio se protiv kralja bez zuba i kandži, no zli kralj je to zaslužio. On je zauvijek protjeran iz šume.

Cijela šuma je zahvaljivala patuljku koji ih je spasio od zla. Patuljak se ponosno vrati svojoj kolibi i obrađivanju njiva. Dobio je što je htio – pustolovinu i novo ime Mudri Patuljak.

ISBN 978-953-59457-1-0

9 789535 945710